

## Bojan Lazikić

### COSMIC PUB

Suđenje za ubistvo Boga  
po meni je  
predugo trajalo.  
Previše osumnjičenih  
nejasan sled događaja,  
spinovanje,  
potkupljeni svedoci  
Dekart?

Sa čovekom bez Boga,  
uz kafu i novine  
brže se završilo.  
Na red su došle  
pesničke slike  
koje su bez pompe  
sahranjene po univerzitetima.

Mislim dnevno,  
u pokretnom metalu  
sa četiri točka  
“bez uma dara najvećeg”  
tražim tačke interesovanja.

Ponekad popijem  
nesto žestoko  
u Cosmic pabu,  
tamo levo  
od Magelanovih oblaka.  
\*Dante

### POŠTENI PROMAŠAJI

Izmoren sam junak.  
Na nosilima,  
sam sebe nosim.  
Više je ranjenih,  
dosta nas je stradalo

od interesovanja za novine.

Iako je počelo iznenada,  
ne bi vredelo ni da su  
nas glasno upozoravali:  
morate se povući,  
kontaminirano je sve!

Ne bi ostali u rovovima.

Osećao sam se jak  
poput Kalidonskog vepra,  
mislio sa štitom ili na njemu.  
U momentu, punom drame  
krenuo sam u desant protiv  
bojenja istine, smatrajući  
da sigurno pobedjujem  
nekakvo zlo namesništvo.

Izvukao sam granatu  
punu mehova osećanja,  
(ne znajući da su moji  
pokreti unapred deplasirani),  
oscilovao sam pod teškim  
plotunima tvarne požude  
i izopačenim sposobnostima opažanja.  
Zatim su me  
samostrelom materije  
pogodili u grudi, i  
više nisam mogao da vidim  
male umetničke detalje  
u scenografijama  
u kojima se nalazim.

Na kraju su me dokrajčili  
pogonskim propelerima  
prekomernog konformizma.  
Oslepljen, vidim samo  
čisto ekonomske faktore.

U zarobljeništvu,

gadan dobitak  
stražari su izdajnici  
iz naših redova.

Dok gledam osakaćene saborce,  
mislim...  
bili su to  
pošteni promašaji.

## LETOPIS ZAKOČENIH KRILA

Neodgodivo je parodija postala  
referentna vrednost  
za orlove odrasle u kokošinju.  
Ni vreme za ispijanje kafe  
ne može se popraviti.  
Moja koža poklopac  
kante za smeće,  
iz viših razloga  
samo radim svoj posao  
već sam uložio sve  
svoje neuroze  
nadajući se ontološkom napadu  
nameštao tržišni osmeh  
da postignem neku cenu.

Uzalud...  
Nisam uspeo da se prodam.

Nešto se desilo sa satelitom  
koji me je pratio  
niko nije mogao da me vidi  
pa sam se odbacivao trambolinom  
nazad u svemir, ispravljao antene,  
sve pokušavao...

Ostajem između  
Atine i Jerusalima  
u excel tabeli.

## KORPE RUTINE

U prolazu odlaska na posao  
užasne rutine  
lep krajolik.

Jutarnja borba,  
između svakodnevnih dužnosti  
dijalog sa sobom  
onda doručak (cezar salata)  
dijalog sa Bogom  
pa ručak (zapečeni pasulj)

Ni čovek sam  
(užas rutine)  
ni nad čovek  
razmišljam dok tražim mesto za parking  
ispred marketa, nakon posla.  
Ni vernik, ni gnostik  
gledam cenu paste za zube na polici.

Ni atom, ni nevernik  
još mi je nesto žena rekla  
da ne zaboravim, da kupim.

## OSTAVLJENA METAFIZIKA

Ostavili su me,  
a ja sam ih podigla,  
menjala pelene, radila dva posla,  
dizala kredit...

Njihov poriv, planski, racionalan  
vikala sam: deco, Iluzija, fantazam!  
mislila, da su ljubav i etika važniji  
od razlika koje su se pojavile.  
stvar se radikalizovala,  
odrekli se svega,  
odneli iz kuće sve  
što je imalo neku vrednost,  
ostala su mi samo u fioci-  
verska i metafizička značenja.

Saznanje da si ostavljena,

napuštena, nervoza, anksioznost  
hiljadu puta uzimaš telefon...  
ali ne zoveš.  
Svi te uzimaju u usta  
upadaš u subjektivizam samozaborava  
kontradiktorno samotematizovanje...  
Podzaplet je zasenio glavni zaplet  
Izjeda te svakodnevnicu,  
svi dani su ponedjeljak.

Nakon svega  
ne gospodare situacijom  
pokazuju nemar,  
stalno se sapliću,  
u stanju pada i rezultatskoj krizi  
brzo im nameštaju razne proteze  
tehničke adaptacije,  
instrumente moći  
koriste da usavršavaju  
banalne tehnike svakodnevnice.  
Na ulici sklanjaju pogled  
dok šetaju sa  
Mitologijom održivog razvoja,  
popravkom Životne sredine  
ali niko više ne veruje  
da se iz njih može,  
izvući neko značenje.

Majka ko majka, teško joj.